

Euroopan parlamentin puhemiehen Roberta Metsolan puhe
Euroopan parlamentti, Strasbourg
16. heinäkuuta 2024

Hyvät kollegat,
Hyvät eurooppalaiset,

Minulle on suuri kunnia saada jatkaa parlamentin puhemiehenä. Kiitän teitä nöyrästi osoittamastanne luottamuksesta ja tästä suuresta vastuusta. Aion tehdä joka päivä kaikkeni osoittaakseni, että olen minulle ja parlamentille osoittamanne luottamuksen arvoinen.

Parlamentti on täällä jokaista eurooppalaista varten. Meidän on yhdessä puolustettava politiikkaa, joka perustuu toivoon ja unelmaan Euroopasta. Tämä on se lupaus, jonka aiemmat sukupolvet antoivat ja joka yhä odottaa täyttymistään.

Minut valittiin parlamentin puhemieheksi kaksi ja puoli vuotta sitten. Kuten jo silloin, haluan nytkin eurooppalaisten löytävän uudelleen uskon ja palon yhteiseen hankkeeseemme, uskon siihen, että voimme tehdä yhteisestä tilastamme turvallisemman, oikeudenmukaisemman ja tasa-arvoisemman, uskon siihen, että yhdessä olemme vahvempia ja parempia ja siihen, että meidän Eurooppamme kuuluu kaikille.

Meidän Eurooppamme on opittava menneistä vaikeuksista ja muistettava, etteivät ihanteemme ole itsestään selviä. Meidän on annettava tunnustusta kaikille niille, jotka taistelivat ihanteidemme puolesta, jotka joutuivat jättämään kotinsa, jotka katosivat, jotka uhmasivat tankkeja ja luoteja ja johdattivat Euroopan pois sitä pitkään varjostaneen totalitarismin alta. Meidän on annettava tunnustusta kaikille niille, jotka uskoivat parempaan tulevaisuuteen ja uskalsivat unelmoida. Meidän on rakennettava Eurooppa, josta Adenauer, Mitterand, Wałęsa, Fenech Adami, Havel, Veil, Falcone ja Borsellino olisivat ylpeitä.

Meidän Eurooppamme on kunnioitettava heitä ja yhteistä historiaamme. Ja mikä olisikaan parempi paikka muistaa menneisyyttämme ja rakentaa tulevaisuuttamme kuin Euroopan parlamentti täällä Strasbourgissa. Tämä paikka on elävä osoitus sovinnosta.

Meidän Eurooppamme on oltava kaikkien ulottuvilla. Kaikkien on voitava tuntea, että he kuuluvat Eurooppaan ja Eurooppa kuuluu heille. Yhteiskuntiemme jakautuminen on lisännyt poliittista vastakkainasettelua ja johtanut jopa poliittiseen väkivaltaan. Yhä useammin meille tarjotaan helppoja vastauksia, joissa yhteisömme jaetaan ”meihin” ja ”heihin”. Meidän on luovuttava tästä nollasummamelistä, joka sulkee jotkut ulkopuolelle ja työntää heidät pois. Se ei tuo toivoa ja uskoa vaan ruokkii raivoa ja vihaa. Me ymmärrämme, että tällaiset helpot vastaukset eivät tarjoa aitoja ratkaisuja.

Täällä Euroopan parlamentissa me puolustamme toista tietä. Emme halua tuhota vaan rakentaa parempaa tulevaisuutta. Emme pelkää edessämme olevia vaikeita ratkaisuja. Tiedämme, että meillä on ääni, jolla voimme puolustaa yhteistä etua. Vastustamme autokratiaa ja taistelemme entistä lujemmin oikeusvaltion puolesta. Ymmärrämme, että Euroopassa kaikkien on oltava aidosti yhdenvertaisia. Meille yhdenvertaisuus ei tarkoita, että kaikkien on oltava samanlaisia, vaan että jokaisella on sama mahdollisuus hyödyntää koko potentiaaliaan. Tiedämme, että olemme erilaisia. Yhtäläisten mahdollisuuksien avulla voimme kääntää maanosamme moninaiset kielet ja kulttuurit ja erot historiassamme vahvuudeksi.

Tämän vahvuuden ansiosta voimme varmistaa, että täällä säädettävät lait hyödyttävät ihmisiä unionin jokaisessa kylässä, kaupungissa ja saarella. Parlamentin on varmistettava, että unionin toimet ovat onnistuneita ja että ne hyödyttävät niin nuoria, perheitä, viljelijöitä kuin teollisuuttakin.

Meillä on yhteinen vastuu jättää Eurooppa paremmaksi paikaksi kuin minkälaisena me sen saimme. Ja niin me aiommekin tehdä. Voimme tehdä Euroopasta paremman paikan luomalla uuden turvallisuus- ja puolustuskehityksen, jonka avulla voimme pitää kansalaiset turvassa ja torjua diktaattorien laajentumispyrkimykset lähialueellamme. Sen avulla teemme tyhjäksi vastassamme olevat hybridiuhat, suojelemme Eurooppaa ja strategista riippumattomuuttamme sekä turvaamme rauhan. Tämä kehys on tarpeen, sillä tällä hetkellä meillä on vastassamme todellinen uhka.

Voimme tehdä Euroopasta paremman paikan parantamalla entisestään kilpailukykyämme, vahvistamalla sisämarkkinoita, varmistamalla laadukkaat työpaikat, tekemällä maailmanlaajuisia kauppasopimuksia, saattamalla valmiiksi pankki- ja pääomamarkkinaunionin ja asettamalla teollisuudelle toteutuskelpoisia tavoitteita. Näin eurooppalaiset yritykset pysyvät Euroopassa ja me voimme investoida nuoriin, tutkimukseen, koulutukseen ja kulttuuriin niin yhteisöissämme kuin muualla maailmassa. Parannamme kilpailukykyä yksinkertaistamalla ja karsimalla turhaa byrokratiaa, joka ajaa ihmisiä ja työpaikkoja pois Euroopasta. Eurooppalaiset muistavat parhaiten sellaiset onnistumiset, joiden avulla unioni on tehnyt heidän elämänsä yksinkertaisemmaksi.

Voimme tehdä Euroopasta paremman paikan tarjoamalla todellisia ilmastoratkaisuja. Eurooppa on ollut edelläkävijä, ja olen varma, että voimme edelleen toimia tiennäyttäjänä ja löytää tavan saavuttaa tavoitteemme niin, ettei ketään jätetä jälkeen ja että kestävä kehitys kulkee käsi kädessä luonnonsuojelun ja kulttuuriperintömme suojelun kanssa. Voimme saavuttaa molemmat tavoitteet.

Voimme tehdä Euroopasta paremman paikan, jos kykenemme vahvistamaan Euroopan sosiaalista pilaria. Meidän on annettava ihmisille toivoa ja ihmisarvo sekä varmistettava, että eläkkeet ja palkat vastaavat yleisiä odotuksia. Emme voi edetä, jos nuoret eivät pysty edes vuokraamaan asuntoa, oman kodin ostamisesta puhumattakaan. Eurooppaa uhkaa asuntokriisi, ja meillä on oltava välineet puuttua siihen – myös unionin tasolla.

Voimme tehdä Euroopasta paremman paikan, jos onnistumme vihdoinkin panemaan täytäntöön toimivan muuttoliike- ja turvapaikkalainsäädännön, jossa vahvistetaan myös tarvittava rajavalvonta ja siihen liittyvä palauttamispolitiikka. Mutta ennen kaikkea tämän lainsäädännön on oltava ihmiskeskeistä, jotta voidaan taata, ettei enää yhdenkään äidin ainoana vaihtoehtona ole laittaa lastaan huteraan veneeseen rikollisten ja ihmiskauppiaiden armoille. Näin varmistamme, että Eurooppa on historiansa arvoinen.

Voimme tehdä Euroopasta paremman paikan, jos kykenemme hyödyntämään digitaalisen aikakauden ja tekoälyn tarjoamat mahdollisuudet. Meidän on pysyttävä kehityksen kärjessä, jotta voimme nauttia niiden tuomista hyödyistä ja samalla vähentää disinformaation seurauksia. Meillä on koko maailman tieto ulottuvillamme, mutta ihmiset ovat yksinäisempiä kuin koskaan aiemmin. Tämä osoittaa, että Euroopan on kaiken muun lisäksi oltava yhteisö.

Emme ole tehneet Euroopasta parempaa paikkaa, jos ihmiset eivät edelleenkään voi olla keitä haluavat ja rakastaa ketä haluavat kaikkialla Euroopassa tai jos emme poista kaikkia esteitä, joiden vuoksi vammaisilla ihmisillä ei ole samoja mahdollisuuksia kuin kaikilla muilla unionissa. Jos haluamme tehdä Euroopasta paremman paikan, meidän on kyettävä torjumaan syrjintää ja pysäyttämään antisemitismin ja islamofobian voimistuminen sekä päästävä eroon poliittista keskusteluumme kalvavasta vihasta ja väkivallasta. Meidän on luotava Eurooppa, jossa kaikki ovat kotonaan ja jossa tyttöjä suojataan vainoojiltaan, jottei heille käy kuten verkkokiusaamisen uhriksi joutuneelle Cocolle Irlannissa.

Emme ole tehneet Euroopasta parempaa paikkaa, jos useat naiset tuntevat yhä jäävänsä sen ulkopuolelle. Maanosassamme liian monet naiset kohtaavat edelleen hyväksikäyttöä ja väkivaltaa tai kuolevat murhan uhreina. Liian monet naiset joutuvat yhä puolustamaan oikeuksiaan, kuten oikeuttaan saada samasta työstä sama palkka kuin miehet. Liian monet naiset joutuvat edelleen elämään pelossa. Tämän on oltava myös heidän Eurooppansa.

Voimme rakentaa sen Euroopan, josta Simone Veil ja Nicole Fontaine unelmoivat ja jonka tarjoamista mahdollisuuksista Marie Skłodowska-Curie saattoi vain haaveilla. Euroopan, jota Giulia, Pelin, Ana Vanessa, Daphne ja niin monet muut naiset eivät koskaan päässeet näkemään. Rakennamme tämän Euroopan heille, kaikille niille, jotka eivät voi puhua puolestaan, ja kaikille niille, jotka tulevat meidän jälkeemme.

Tiedän, että yhdessä pystymme jättämään jälkeemme paremman Euroopan kuin se, jonka me saimme. Tiedän, että tämä parlamentti näyttäytyy maailmalle oikeuksien puolustajana, toimittajien suojelijana ja vapauden puolestapuhujana. Toimimme demokratian malliesimerkkinä ihmisille kaikkialla maailmassa.

70 vuotta sitten Alcide de Gasperi totesi: ”Läpi historian olemme jatkuvasti pyrkineet yhtenäisyyteen. Puhukaamme, kirjoittakaamme, olkaamme sinnikkäitä, älkäämme koskaan pysähtykö: pitäkäämme Eurooppa päällimmäisenä ajatuksissamme.” Palautan hänen sanansa mieliimme. Pitäkäämme ne muistissamme koko vaalikauden ajan.

Hyvät ystävät, olemme oppineet, ettemme voi koskaan pitää demokratiaa itsestäänselvyytenä. Kuten olemme nähneet, aivan liian monet pitävät eurooppalaisia arvojamme uhkana. Tätä itsevaltioiden meihin lyömää leimaa voimme kantaa ylpeinä.

Venäjän hyökkäyssota suvereenia Ukrainaa vastaan on edelleen asialistamme kärjessä. Sodan puhjettua matkustin nimissänne Kiovaan. Vierailuni antoi parlamentille uutta pontta, näkyvyyttä ja vaikutusvaltaa. Parlamentti auttoi tekemään Ukrainan tukemisesta poliittisen prioriteetin, ja ihmiset luottavat meihin ja siihen, että pidämme huomion jatkossakin Ukrainassa.

Tulevaisuudessa meiltä vaaditaan vieläkin enemmän. Meidän on oltava valmiita poistumaan mukavuusalueeltamme ja tekemään kaikki tarvittava. Me teemme sen, koska Euroopan on puolustettava vapautta ja rauhaa – todellista rauhaa, joka takaa oikeuden, ihmisarvon ja vapauden. Euroopassa me tiedämme, että jopa kaikista syvimmiltä vaikuttavat haavat voidaan parantaa.

Tämän on oltava johtavana periaatteena myös niissä toimissa, joilla vastaamme Lähi-idän konfliktiin. Sodan pimeydessäkin meidän on puhuttava ihmisyyden puolesta. Meidän on pyrittävä lopettamaan tämä useita sukupolvia kestänyt väkivallan kierre ja edistettävä kahden valtion ratkaisua, kestäväää rauhaa ja yhä vankina olevien panttivankien palauttamista.

Sovinnon periaatteen on ohjattava Eurooppaa myös muistaessamme, että Kyproksen surullinen keinokeinen kahtiajako on jatkunut jo 50 vuotta. Meidän sukupolvemme on kyettävä löytämään tie eteenpäin YK:n suunnitelman puitteissa ja vihdoinkin pyyhittävä pois tämä tahra Euroopan historiassa. Meidän on löydettävä toteuttamiskelpoinen ratkaisu, joka on turvallisuusneuvoston päätöslauselmien ja eurooppalaisten arvojemme mukainen.

Meidän on puolustettava yhteistä ihmisyyttämme. Siksi puolustamme kauhistuttavan uhan alla eläviä afganistanilaisnaisia, Iranin kaduilla vastarintaan nousseita tyttöjä ja opiskelijoita sekä Svjatlana Tsih’anouskajaa, vääryydellä vangittuja ja vapaan ja demokraattisen Valko-Venäjän puolesta taistelevia. Puolustamme urheita jesidityttöjä, jotka jatkavat taisteluaan, lannistumatonta Julija Navalnajaa ja kaikkia niitä, jotka eri puolilla maailmaa puolustavat eurooppalaisia ihanteitamme sortoa uhmaten.

Eurooppa edustaa kaikkea tätä eri puolilla maailmaa. Tämä on se parlamentti, jonka maailma näkee, parlamentti, josta olemme niin ylpeitä. Tämä parlamentaarinen diplomatia on avainasemassa, kun puolustamme monenvälisyyttä ja valmistaudumme Euroopan unionin

laajentumiseen. Meihin kohdistuu odotuksia Ukrainassa, Moldovassa, Georgiassa ja Länsi-Balkanin maissa, joiden kansalaiset ovat joutuneet odottamaan jo liian kauan. Meidän on oltava valmiita ojentamaan kätemme, kun nämä valtiot etenevät kukin omalla tiellään ansioihin perustuvan lähestymistavan mukaisesti ja tarpeellisia kriteerejä noudattaen. Meidän on oltava valmiita kohtaamaan tämä uusi maailma ja uusi todellisuus. Ja yhdessä olemmekin valmiita.

Hyvät kollegat, jotta voimme vahvistaa sitoutumisemme Eurooppaan, meidän on pidettävä mielessä Krakovasta kotoisin olleen suuren eurooppalaisen pyhän miehen, Karol Wojtyłan, sanat: ”Älkää pelätkö.” Emme saa pelätä itsevaltioiden vastustamista, lupaustemme lunastamista tai Euroopan puolustamista. Pelko ei saa estää meitä rakentamasta unionia, joka hyödyttää meitä kaikkia.

Vuonna 2016 Jonathan Sacks kirjoitti seuraavaa: ”Toivoon perustuva politiikka on ulottuvillamme. Mutta sen luomiseksi meidän on löydettävä tapoja vahvistaa perheitä ja yhteisöjä, rakennettava yhteisen vastuun kulttuuri ja vaadittava, että talous palvelee yhteistä hyvää. Enää ei ole kyse puoluepolitiikasta, vaan vapauden perusedellytyksistä. Länsimaaailma taisteli vapauden puolesta niin ankarasti ja niin pitkään. Meidän on luotava vakuuttava kertomus toivosta, joka puhuttelee meitä kaikkia, ei vain joitakin meistä, ja meidän on aloitettava heti.”

Hyvät ystävät, voimme jälleen ottaa ohjat tämän upean unionimme tarinassa. Voimme innostaa uusia eurooppalaissukupolvia. Sillä Eurooppa tarkoittaa toivoa ja uskoa. Yhdessä me olemme Eurooppa. Vastaus on edelleen Eurooppa.

Vive l'Europe!